

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

van 3 september 2019 met nummer RvVb-A-1920-0006
in de zaak met rolnummer 1819-RvVb-0372-A

Verzoekende partij	de nv AS24-BELGIUM , vertegenwoordigd door advocaten Filip DE PRETER en Bert VAN HERREWEGHE met woonplaatskeuze op het kantoor te 1000 Brussel, Keizerslaan 3
Verwerende partij	de deputatie van de provincieraad van ANTWERPEN

I. BESTREDEN BESLISSING

De verzoekende partij vordert met een aangetekende brief van 10 december 2018 de vernietiging van de beslissing van de verwerende partij van 13 september 2018.

De verwerende partij heeft het administratief beroep van de verzoekende partij tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de stad Hoogstraten van 23 april 2018 stilzwijgend afgewezen.

De bestreden beslissing heeft betrekking op de percelen gelegen te 2321 Meer (deelgemeente Hoogstraten), Amsterdamstraat-Londenstraat, met als kadastrale omschrijving afdeling 3, sectie A, nummers 459K, 459 en 459P.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

Met een beschikking van 6 juni 2019 heeft de voorzitter van de Raad voor Vergunningsbetwistingen vastgesteld dat het beroep op het eerste gezicht alleen korte debatten vereist.

De verzoekende partij dient een nota met opmerkingen in.

De procespartijen zijn opgeroepen voor de behandeling van het dossier met korte debatten op de openbare zitting van 13 augustus 2019.

Advocaat Bert VAN HERREWEGHE voert het woord voor de verzoekende partij. De verwerende partij verschijnt, alhoewel behoorlijk opgeroepen, niet op de zitting.

Het decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (DBRC-decreet) en het besluit van de Vlaamse regering van 16 mei 2014 houdende de rechtspleging voor sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (Procedurebesluit) zijn toegepast.

III. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

Uit het dossier blijkt dat de vordering tijdig en regelmatig is ingesteld. Er worden geen excepties opgeworpen.

IV. AMBTSHALVE ONDERZOEK IN HET KADER VAN DE KORTE DEBATTEN

De voorzitter van de Raad stelt in de beschikking van 6 juni 2019:

“ ...

Met de bestreden beslissing van 13 september 2018 wordt het administratief beroep van de verzoekende partij stilzwijgend geacht afgewezen te zijn.

Op stilzwijgende vergunningsbeslissingen is het ongeschreven beginsel van behoorlijk bestuur van de materiële motiveringsplicht van toepassing. Dat beginsel vereist dat de beslissing steunt op in rechte en in feite aanvaardbare motieven waarvan het bestaan uit het administratief dossier blijkt.

Noch uit het dossier, noch uit de bestreden beslissing blijkt op welke gronden, in weerwil van haar beroepsargumenten, de stilzwijgende beslissing tot afwijzing van het administratief beroep van de verzoekende partij steunt.

Hieruit volgt dat de verwerende partij bij het nemen van de bestreden beslissing op het eerste gezicht de materiële motiveringsplicht geschonden heeft, zodat deze onwettig is.

Deze onwettigheid kan de Raad ertoe brengen om de bestreden beslissing te vernietigen onder meer met het oog op de rechtszekerheid en de duidelijkheid in het rechtsverkeer.

...“

Standpunt van de partijen

De verzoekende partij stelt in haar nota met opmerkingen:

“ ...

De verzoekende partij heeft geen opmerkingen bij deze beschikking.

De verzoekende partij wenst uw Raad wel onder de aandacht te brengen dat het voorwerp van de aanvraag gelegen is in het gemeentelijk RUP “Transportzone Meer dat op 27 augustus 2018 door de gemeenteraad werd goedgekeurd (het RUP).

Het RUP voorziet voor het projectgebied in een herbestemming naar een “zone voor transport, distributie en logistiek” (art. 1, paarse kleur).

Artikel 1 van de stedenbouwkundige voorschriften van dat RUP bepaalt dat ondersteunende dienstverlenende bedrijven gericht op transport, distributie en logistiek (waaronder dus tankstations) enkel zijn toegelaten in de daartoe afgebakende “zone voor ondersteunende dienstverlenende activiteiten” (art. 1.1, rode arcering), waardoor zij verboden zijn buiten die zone. De grens van die overdrukzone wordt gevormd door de Amsterdamstraat, waardoor het projectgebied net niet in de overdrukzone ligt.

Dit RUP maakt thans het voorwerp uit van een beroep tot nietigverklaring dat door de verzoekende partij op 10 december 2018 ingesteld werd bij de Raad van State, en dat gekend is onder het nummer G/A. 226.909/X-17.392. Het annulatieberoep is nog hangende. Er is nog geen verslag van de auditeur. Een uitspraak kan allicht pas in het voorjaar van 2020 worden verwacht.

Aangezien een uitspraak van de Raad van State niet op korte termijn kan worden verwacht, dreigt er dus een situatie te ontstaan waarin de deputatie, na vernietiging van de stilzwijgende weigeringsbeslissing, zich alsnog zal moeten uitspreken over de aanvraag, maar daarbij rekening zal moeten houden met het (nog van toepassing zijnde) RUP, waarvan het wettigheid zelf niet in vraag kan stellen

In de mate dat een nieuwe weigeringsbeslissing op dat RUP zou worden gebaseerd, dreigt er dus een procedurecarrousel te ontstaan, aangezien de verzoekende partij zich genoodzaakt zou zien om de onwettigheid van het RUP ook voor uw Raad aan de orde te brengen in een beroep tegen de gebeurlijke weigeringsbeslissing, in afwachting van een uitspraak van de Raad van State.

De verzoekende partij vraagt uw Raad daarom om, in geval van vernietiging van de bestreden beslissing, ten aanzien van de deputatie geen termijn te willen verbinden aan het nemen van de nieuwe beslissing.

Op die manier behoudt de deputatie minstens de beleidsvrijheid om in het kader van de herneming van de vergunningsprocedure de uitspraak van de Raad van State af te wachten, zonder daarmee een door uw Raad opgelegde ordetermijn te miskennen.

...”

Beoordeling door de Raad

1.

Artikel 59, §1 Procedurebesluit bepaalt:

“De voorzitter van het College of de door hem aangewezen bestuursrechter kan ambtshalve onderzoeken of het beroep volgens de vereenvoudigde procedure kan worden behandeld of alleen korte debatten vereist.”

Uit deze bepaling volgt de bevoegdheid van de Raad om ambtshalve te onderzoeken of een beroep volgens de vereenvoudigde procedure kan worden behandeld of alleen korte debatten vereist.

Een zaak kan met korte debatten worden behandeld wanneer een vernietiging zich opdringt op basis van een middel dat onmiddellijk dermate duidelijk is dat een doorgedreven onderzoek niet nodig is.

2.

Krachtens artikel 4.3.1, §1 VCRO moet een vergunningsaanvraag onder meer getoetst worden aan de verenigbaarheid ervan met een goede ruimtelijke ordening, door rekening te houden met de in artikel 4.3.1, §2 VCRO vermelde aandachtspunten en criteria, en in het bijzonder de functionele inpasbaarheid, het ruimtegebruik, de visueel-vormelijke elementen, hinderaspecten en de doelstellingen van artikel 1.1.4 VCRO, telkens samen met de in de omgeving bestaande toestand.

Wanneer een administratief beroep geacht wordt stilzwijgend te zijn afgewezen, waardoor, omwille van de draagwijdte van de in eerste administratieve aanleg genomen beslissing, een omgevingsvergunning wordt geweigerd, schendt de verwerende partij niet alleen de motiveringsplicht, maar is ook de toets van de verenigbaarheid van het aangevraagd project met een goede ruimtelijke ordening kennelijk onredelijk of kennelijk onzorgvuldig.

Het ambtshalve middel is dan ook gegrond.

V. KOSTEN

1.

De verzoekende partij vraagt haar, ten laste van de verwerende partij, een rechtsplegingsvergoeding ten bedrage van 700 euro toe te kennen.

2.

Met toepassing van artikel 33 DBRC-decreet legt de Raad de kosten van het beroep ten laste van de procespartij die ten gronde in het ongelijk gesteld wordt.

Artikel 21, §7 DBRC-decreet bepaalt dat de Raad, op verzoek, een rechtsplegingsvergoeding kan toekennen, die een forfaitaire tegemoetkoming is in de kosten en erelonen van de advocaat van de procespartij die ten gronde in het gelijk gesteld wordt.

3.

Het beroep van de verzoekende partij is gegrond en de verwerende partij is dan ook de ten gronde in het ongelijk gestelde procespartij.

De kosten van het beroep, namelijk het door de verzoekende partij betaald rolrecht ten bedrage van 200 euro en een rechtsplegingsvergoeding ten bedrage van 700 euro, vallen ten laste van de verwerende partij.

BESLISSING VAN DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. Het ambtshalve middel is gegrond.
2. De Raad vernietigt de beslissing van de verwerende partij van 13 september 2018, waarbij het administratief beroep van de verzoekende partij tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de stad Hoogstraten van 23 april 2018 stilzwijgend wordt afgewezen.
3. De Raad beveelt de verwerende partij binnen vier maanden vanaf de betekening van het arrest van de Raad van State, afdeling bestuursrechtspraak, over de door de verzoekende partij op 10 december 2018 gevorderde vernietiging van het gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan "Transportzone Meer" (dossier nummer G/A. 226.909/X-17.392) een nieuwe beslissing te nemen over het administratief beroep van de verzoekende partij.
4. De Raad legt de kosten van het beroep, meer bepaald het door de verzoekende partij betaald rolrecht ten bedrage van 200 euro en een aan de verzoekende partij verschuldigde rechtsplegingsvergoeding ten bedrage van 700 euro, ten laste van de verwerende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel in openbare zitting van 3 september 2019 door de eerste kamer.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de eerste kamer,

Stephanie SAMYN

Eddy STORMS